

Konijntje Pip was GEK op lezen.

Snuf niet.

'Lezen is ZO saai!' riep hij.
'Dan moet je heeeel lang stilzitten. Niks aan!'
En hij rende weg om in zijn eentje te gaan spelen.

Maar even later...

'Gaan we nou spelen?' vroeg Snuf.

'Bijna,' antwoordde Pip.

'Nou?'

'Even deze bladzijde uitlezen.'

'Nou?'

Pip zuchtte.

'Wil je niet met me meelesen?'

'Nee. Saai.'

'Oké,' zei Pip. 'Jij vindt dit boek toch niet leuk.'

Dit is niks voor kleine konijntjes.'

En ze sloeg haar boek - KLAP - dicht.

'Ik BEN geen klein konijntje!' mopperde Snuf.
'Ik ga dat boek van Pip zelf wel lezen.'

Snuf trippelde naar de boekenkast...

pakte Pips boek...

sloeg het open...
en hield zijn adem in.

'Een pinguïn!
Op een motor?'
Dat had Snuf
niet verwacht.

'Niet zomaar een pinguïn,' zei Pip.
'Pennie de Pinguïn, superspion!'

Snufs ogen werden groot.

'Wat kan ze nog meer?'

